

אור השבת

בנשיאות הרב יצחק דוד גרוסמן שליט"א, רב העיר ונשיא המוסדות

פרשת שמות תשפ"ח גליון יב'

וגם בך יאמינו לעולם – אמונת חכמים בכל דור ודור: נאמר בפרשה (ב, יא-יב) 'וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו. ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמנהו בחול'. ואף שלא נזכר בתורה במפורש כיצד הרגו, אך מכל מקום למדו זאת חז"ל ממה שנאמר בהמשך הענין (פסוק יד) 'להרגני אתה אומר כאשר הרגת את המצרי', ש'אתה מבקש לא נאמר אלא אתה אומר, מכאן אתה למד ששם המפורש הזכיר על המצרי והרגו'.

על פי זה ביאר החיד"א (בספרו פני דוד) מה שנאמר (פסוק טו) 'וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרוג את משה', שלכאורה תמוה מה שביקש להרגו תיכף ומיד על סמך עדותם של אותם אנשים ניצים, והלוא מדרך המלכות כאשר באים בטענה ובתלונה על אחד משרי המלוכה, שבודקים היטב ומרבים בדרישות וחקירות עד שחורצים משפטו ואין מאמינים מיד לעדות של אדם מן השוק, ומשה התגדל בבית פרעה והיה נחשב בעיניו, ומדוע מיד ביקש להרגו. ומבאר החיד"א על פי האמור שהרג משה את המצרי בשם המפורש, שכאשר שמע זאת פרעה נחרד מיד על נפשו שהנה יכול משה להרגו מבלי שיוכלו להשים לב ולהגן עליו, שהרי בדיבור קל יכול להמיתו, על כן מיד ביקש להרוג את משה. ודייק החיד"א בלשון הכתוב 'וישמע פרעה את הדבר הזה' – הדבר מלשון דיבור, ששמע שהרג משה באמירה בעלמא, מיד ויבקש להרגו.

ונכתב זאת ללמדנו על מעלת הצדיקים אשר מזככים את גופם בעבודתם הקדושה עד אשר בכוחם לשלוט בטבע על ידי שמות הקודש. ועלינו להאמין בצדיקים ובכוחם הגדול ולהידבק באור קדושתם, ועל ידי זה נזכה לקבל מהם את כל ההשפעות ברוחניות ובגשמיות.

לזכר עולם יהיה צדיק – יומא דהילולא של הרה"ק רבי משה מרדכי מלעלוב זי"ע

ביום שישי כ"ד טבת חל יום ההילולא של מורנו ורבינו הרבי הקדוש מלעלוב רבי משה מרדכי זכר צדיק וקדוש לברכה, אשר זכינו להתקרב אליו כבן אצל אביו וליווה אותנו בכל עת, ועדיין דמות דיוקנו של אותו צדיק מלווה אותנו כל הימים.

הרבי הקדוש זכה להגיע לדרגות נשגבות ועילאיות ביותר, וכפי שראינו בעינינו מעשים שבכל יום כיצד יודע ברוח קדשו את כל המתחולל ומרגיש במחשבותינו, עד אשר פחדנו כפשוטו ממש לעמוד במחיצתו. אך עלינו להתבונן ולשים לב כיצד זכה הרבי להגיע לאן שהגיע, בכדי שנוכל ללכת בדרכיו ולהידבק באורחות חייו. כל ימיו החל מגיל ילדות ממש שמר הרבי ביותר על טהרת המח והלב וכל האברים ועל הפה בקדושה ובטהרה. ואם ברצונינו לדעת עד היכן הדברים מגיעים עלינו להתעמק בדברים אשר הוא העיד על עצמו.

וכך היה המעשה, כידוע בעיצומה של מלחמת העולם השניה זמם צורר היהודים היטלר ימ"ש לכבוש גם את ארץ ישראל, ולהשמיד את כל היהודים היושבים בה מנער ועד זקק טף ונשים רח"ל כפי אשר השמיד את היהודים תושבי המדינות אשר נכבשו על ידו באירופה, ואף שלח לשם כך את נציגו האישי הימלר ימ"ש לבחון את דרכי הלחימה. באותם הימים נסע הרבי למירון להשתטח על ציונו הקדוש של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ולטבריה לפקוד את קברו של התנא האלוקי רבי מאיר בעל הנס, ושהה במשך ארבעים יום כשהוא מעתיר בתפילות ובתחנונים להעביר את רוע הגזירה. ושמעתי ממשמשו הרה"ח רבי יוסף טורנר ז"ל אשר באחד הימים בעת אשר עמד בתפילה על יד ציון הרשב"י, אמר הרבי הקדוש: רבי שמעון אתה יודע, כי פעלתי בשמים בהיותי בגיל בר מצוה, כי אם ח"ו אפגום אזי לא ישאר ממני זכר בעולם, ובזכות זאת אבקש ממך שתפעל בשמים שלא יהא שליטה לארורים אלו בארץ ישראל. והדברים מבהילים ונוראים, כיצד בשר ודם ילוד אשה מסוגל להעיד על עצמו שפעל כזאת ועוד בהיותו נער רך בשנים בן שלוש-עשרה שנים בלבד. ומכאן נבין קימעא את גודל קדושתו הנוראה של הרבי, וכיצד זכה להתעלות עד לשיא המדרגות.

כמו כן זכורני שבכל יום ויום מיד לאחר שהיה הרבי מקיץ משנתו ומברך ברכת התורה היה לומד כעשרה דפי גמרא בהתלהבות כשאש מלהטת סביבו באותה שעה. והיה עמל בכל ימיו בתורה ובקדושה. ועל ידי זה זכה לכל מעלותיו הקדושות, להשיג רוח הקודש, ולבטל גזירות קשות מעל בני ישראל, וכמו שאמרו בגמרא שצדיק גוזר והקב"ה מקיים, וכן להיפך שהקב"ה גוזר וצדיק מבטל את הגזירה הרעה.

*פעם בעת אשר ערך הרבי את שולחנו הטהור בסעודת ליל שבת, נכנס יהודי שלא היה נמנה בין החסידים לראות את עבודת הקודש. כאשר הבחין בו הרבי סימן לו שיתקרב אליו, וניגש אותו יהודי על יד הרבי אשר לחש לו דבר מה באוזן, מיד השתנו פניו והחליפו צבעים כפשוטו ממש ומיהר לצאת מהמקום. אנו הסתקרנו עד מאוד מה אמר לו הרבי, ומיהרו לצאת בעקבותיו לברר אצלו מה אירע.

סיפר אותו אחד, שהנה זמן רב שהתעורר דין ודברים בינו לבין אשתו אודות מיקום הפמוטים בליל שבת, כשהוא רוצה שהנרות יעמדו על השולחן, ואילו היא מעוניינת שהם יעמדו על מדף בצד החדר. בערב שבת זו, לפני שיצאתי מהבית הבעתי שוב את רצוני, אך כשחזרתי לאחר התפילה נוכחתי לראות שלא השגיחה אל בקשתי אלא הניחה את הנרות על המדף. והתמלאתי בכעס ובחרי אף ועזבתי את הבית ברוגז. כאשר הבחין בי הרבי קראני אליו, ואמר לי הרי כל תקנת חז"ל להדליק נרות הוא בשביל שלום בית, וכיצד יתכן שהם עצמם יגרמו למחלוקת ולהעדר שלום בית.

* זכורני שפעם אחת בעיצומו של שולחנו הקדוש בליל סעודת שבת, ועוד הייתי בחור ועמדתי מאחוריו, והנה זרק רבינו את ראשו לאחוריו, ואמר לעצמו וכי הוא חושב שהוא מנהיג את העולם והלוא הצדיקים הם מנהיגים את העולם. אף אחד מהנוכחים לא ירד לסוף כוונתו ולא הבין במה הדברים אמורים. אולם למחרת נודע שנהרג נשיא ארצות הבית קנדי, ובדקנו והתברר שבאותה שעה בדיוק שיצאו הדברים מפה קדשו של הרבי נהרג קנדי. וכנראה זו היתה כוונתו שקנדי אינו מנהיג את העולם אלא הצדיקים, וכאמור שצדיק גוזר והקב"ה מקיים.

* נוהג היה הרבי לעלות עם קהל חסידיו בכל שנה לשבות בשבת פר' בהעלותך במירון על ציון הרשב"י. שנה אחת השתתף עמנו משמשו של רבינו ה'באבא סאלי' הרב אלפסי ז"ל. כאשר הגיע ביום ראשון אל הבאבא סאלי, שאלו היכן היית אמש, סיפר לו שנסע למירון לשהות ביחד עם הרבי מלעלוב, אמר לו הבאבא סאלי, אם כן רצוני עתה לנסוע מיד למירון להיפגש עמו, משמשו ניסה להניא אותו מרצונו, עקב קשיי הנסיעה מנתיבות עד מירון, ובפרט שהבאבא סאלי כבר היה זקן ושבע ימים וחלש בגופו, אך הוא עמד על דעתו, ואכן נסעו למירון. הרבי שהה באותה עת בחדר שמעל המערה כשהוא שוכב במיטתו, וכאשר הגיע באבא סאלי ישבו שניהם זה מול זה זמן ממושך ולא הוציאו הגה מפיהם. לאחר מכן ירד הבאבא סאלי לציון הקדוש של רשב"י, נשען על מטהו מספר רגעים ושב לביתו. והנה אמר הרבי למשמשיו, דברנו בינינו והסכמנו שכל המחשבות אויבי ישראל כנגד היהודיים יחולו עליהם בעצמם. כעבור תקופה קצרה פרצה מלחמת עיראק באיראן שנמשכה שמונה שנים ובה נהרגו קרוב למיליון חיילים, כן יאבדו כל אויבך השם. ועד היום מתקשים המומחים להבין על מה נסובה המלחמה, אין זה אלא כי גזרו עבדי ה' הצדיקים האמתיים בסוד שיח קודש ביניהם.

ובודאי כשם שרבינו הקדוש בכל ימי משך חייו היה מסור למען כל בני ישראל כך גם עתה מעתיר בגנזי מרומים לישועת הכלל והפרט. והאיש אשר ישתדל לעשות דבר מה לעילוי נשמתו, בהדלקת נר או בלימוד משניות לעילוי נשמתו הטהורה של רבינו משה מרדכי בן רבינו שמעון נתן נטע, אף רבינו ישיב לו כגמולו וימליץ טוב בעדו. ויעזרנו ה' שזכותו הגדולה תעמוד לנו להיושע מכל צרותינו ולזכות לגאולה שלימה בעגלא ובזמן קריב.

דברות קודש מבעל ההילולא קדישא מתוך ספריו ברכת משה וקדושת מרדכי

וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל : אמר דיכול האדם לבעור באש קודש בעבודת השם יתברך אך צריך לראות ולהשגיח שלא להפריע לאחרים על ידי עבודתו ושגם לא יהא זה על חשבונם של אחרים.

ג' אורות יש אורו של משיח אור הגנוז אור התורה. ואור תורה מקרב את המשיח ואור הגנוז. בשם הרבי מלובלין זי"ע אמר שעיקר לימוד התורה זה גמרא כי תורה שבכתב בלי תורה שבע"פ אין לזה פירוש.

אמר בשם זקינו הרה"ק רבי דוד מלעלוב זי"ע עה"פ לא חאספון לתת תבן לעם. לפי פשטות המאמר היה ראוי לומר לא חוסיפון בוי"ו, אך התוה"ק באה לרמז לנו כי ידוע שפרעה הניח להם יום אחד חירות משיעבוד העבודה, רק משרע"ה בחר להם יום השבת למנוחה, והי' דרכם ביום ההוא להתאסף ביחד למשה וזקני ישראל לשמוע תוכחת חיים ולהאמין באחדותו ומציאותו יתברך. ולאשר פרעה לגודל רשעתו אשר מחפצו שיסורו למשמעתו ולעבוד את גלולי מצרים ואחרי ראותו כי לא עלתה בידו ראה והבין שמחמת שהם נאספים יחד יוסיפו דעת ביראת אלקים ועי"ז נכנע כח הסט"א בקרבם, לזה אמר לבל 'יתאספו' עוד לתת תכן דעת ותבונה להם כנ"ל, וזהו הכוונה לא תאספון עם אל"ף מלשון אסיפה, כך איתא בספר רמחים צופים בתוספת ביאור, והוסיף אדמו"ר זצוק"ל שרבי דוד'ל לעלובער היה אומר על זה "האמת שכשאבוא לעולם העליון ייצא לקראתי משה רבינו ע"ה ויאמר לי שאכן על זה היתה כוונתו כשכתב לא תאסיפון באלף"...

מדברי הבעל התניא קדישא –יום הסתלקותו כד טבת: וְזֶהוּ שְׁכֵתוֹב "פִּי קָרֹב אֵלַיךְ הַדָּבָר מְאֹד" וגו', שְׁבָכְל עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּיָדוֹ שֶׁל אָדָם וּבְרִשׁוֹתוֹ הוּא לְהַעֲבִיר רוּחַ שְׁטוֹת וְהַשְׁכָּחָה מִקְרָבוֹ, וְלִזְכֹּר וְלַעֲוֹרֵר אֶהְבֵּתוֹ לֵה' אֶחָד הַמְּסַתֵּרֵת בְּוֹדָאֵי בְּלִבָּבוֹ בְּלִי שׁוּם סִפְקָ. וְזֶהוּ שֶׁנֶּאֱמַר "וּבִלְבָבְךָ". וְנִקְלָל בָּהּ גַּם דְּחִילוֹ, דְּהֵינּוּ שְׁלֵא לְפָרֵד בְּשׁוּם אֶפֶן מִיְחֻדוֹ וְאַחַדוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֶפְלוּ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, בְּלִי שׁוּם טַעַם וְשִׁקְל מִשְׁגַּ, אֶלָּא בְּטַבַּע אֱלֹהֵי. וְכֵל שֶׁכֵּן בְּשִׁבִירַת הַתְּאֻוֹת הַקְּלָה מִיְסוּרֵי מִיתָה, שְׁקָרֹב אֵלָיו הַדָּבָר יוֹתֵר לְכַבֵּשׁ הַיְצֵר. הֵן בְּבַחֲיִנַת "סוּר מִרְעַ", אֶפְלוּ מִעֲבָרָה קְלָה שֶׁל דְּבָרֵי סוּפְרִים, שְׁלֵא לַעֲבֹר עַל רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ.

@ ליצירת קשר לתרומות והנצחות : o462272103@gmail.com

~קו אור השבת~ 0772611143